

Karakter af ikke selv at være næringsdrivende, og for saa vidt Foreningen søger Næringsadkomst af en eller anden Art, deriblandt ogsaa Næringsadkomst ifølge Lov af 2den Juli 1870 § 4 om Brændevinshandel, altsaa med andre Ord giver sig af med at fordele Brændevin eller Vin, da hører ogsaa dens Karakter som ikke egentlig næringsdrivende Forbrugsforening op. Jeg tror at turde sige — det er i alt Fald hele Udvalgets Mening — at det ved denne Redaktion er lykkedes at løse dette Spørgsmaal paa en Maade, som vil kunne forhindre mange af de Ulovligheder, som nu foregaa, uden at træde nogen virkelig Retighed for nær. Jeg skal derfor meget anbefale dette Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse. — I Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 22 er et af Udvalget stillet Ændringsforslag Nr. 23, at Foreninger til fortsat Opnaaelse af økonomiske Formaal, der ikke opfyldte de i det foregaaende fastsatte Regler, betragtes ligefrem som almindelige Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar og maa løse den fornødne Adkomst og melde sig til Firmaregistret.

Ændringsforslag Nr. 24 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa at foreslaa en Forandring i § 9 4de Stykke i Slutningen, hvor den Bestemmelse findes optagen at for Næringsadkomst til Aktieselskaber, skal der betales et Gebyr, der svarer til den Kendelse, som vilde have været at udrede, saafremt alle Bestyrelsens Medlemmer skulde have erhvervet Adkomst. Det har man ment vilde være at gaa for vidt, idet en Bestyrelse i et større Aktieselskab kan tælle et stort Antal Medlemmer. Man har derfor nøjedes med at foreslaa, at Aktieselskaber, da de ikke kunne antages at have et mindre Antal Medlemmer i Bestyrelsen end 3, skulde betale det tredobbelte af det normerede Beløb. — Ændringsforslag under Nr. 25 er kun en Redaktionsforandring, der staar i Forbindelse med Ændringsforslag under Nr. 87. Ved Ændringsforslag til § 14 under Nr. 26 skal jeg blot gøre den almindelige Bemærkning, at Lovforslaget ligesom Næringskommissionens Forslag, er gaaet ud fra, at det var nødvendigt, saaledes som Forholdene havde udviklet sig paa alle Omraader, at stille Haandværk og Fabrikdrift paa lige Fod. Naar man nøjere gennemgaar Loven af 1857, er det umiskendeligt, at man den Gang har gjort adskiligt for at give Fabrikanterne en privilegeret Stilling lige over for Haandværkerne. Man har givet forskellige Prærogativer,

som egentlig ikke lade sig forsvare fra et almindeligt Standpunkt, og som paa mange Omraader volde ogsaa Administrationen store Vanskeligheder, idet det efterhaanden bliver mere og mere vanskeligt at skelne mellem Haandværk og Industri. Vi have derfor fundet, at Haandværk og Fabrikdrift paa alle Omraader burde stilles ens, at de Privilegier, Fabrikanterne for Tiden nyde, skulde deles ogsaa af Haandværkerne. I denne Henseende skal jeg nævne, at medens Fabrikanterne kunne forene Fabrikvirksomhed med Handel, kunne Haandværkerne ikke gøre det uden Dispensation. Naar en Fabrikant paa Landet hidtil har kunnet bygge sin Fabrik klods op ad en Købstad, uanset at han driver en Virksomhed, der ikke maa drives inden for en Mil fra en Købstad, have vi ment, at dette maatte høre op, men selvfølgelig maa der under givne Omstændigheder være Adgang for Ministeriet til at give Tilladelse dertil. Endelig have vi ment, at ogsaa den Ret, der nu er for Fabrikanter paa Landet til uden videre Adkomst at have Udsalg i alle Købstæder, skulde falde bort, og at en Fabrikant ikke skulde have større Afsetningsret end en Haandværker vilde faa. Og denne Ret til at have et vist Antal Udsalg, have vi ment, burde indskrænkes paa samme Maade, som for handlende, saa at en næringsdrivende som Regel ikke maa have mere end eet aabent Udsalg, og at ved Siden deraf, hvor Udsalg ikke finder Sted fra aaben Bod i Fabrikken, der da ogsaa kunde sælges fra Fabrikken selv eller Bopæl. Denne Bestemmelse anse vi med Flertallet i Næringslovkommissionen for at være af ikke ringe Betydning for det lille Haandværk, som nu lider stærkt under, at den rige Fabrikant, det rige Haandværk kan oversvømme hele Byen med Udsalg og derved trykke den lille lokale Drift. Derfor slutter Flertallet sig i alt væsentligt til § 14 i Lovforslaget, men det ærede Mindretal har stillet et Ændringsforslag under Nr. 26, som i det væsentlige, tillige med andre Forslag, gaar ud paa i den Henseende at bevare samme Ret som hidtil for Fabrikanterne og ligeledes for Haandværkerne til at have flere Udsalg. — Ændringsforslag under Nr. 27 er en Redaktionsændring stillet af Flertallet. — Ændringsforslag under Nr. 28 er en Tilføjeelse til den nugældende Ret, hvorefter handlende kunne foruden fra aaben Bod ogsaa sælge fra Pakhus og Oplagsplads. — Ændringsforslag under Nr. 29 er stillet af Mindretallet og hænger sammen med Lovforslaget under Nr. 26.